

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และวัฒนธรรม การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องอาศัยกำลังคนซึ่งเป็นประชากรของประเทศที่มีประสิทธิภาพ และการที่จะสร้างประชากรของประเทศให้มีประสิทธิภาพนั้นจะขึ้นอยู่กับการศึกษา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาต่อการพัฒนาประเทศ ดังความตอนหนึ่งในหนังสือประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทที่พระราชทานในโอกาสต่าง ๆ ปีพุทธศักราช 2520 ของสำนักพระราชเลขานุการ (2521 : 163) โดยพระบรมราโชวาทนี้ได้พระราชทานแก่ครูใหญ่โรงเรียน และนักเรียนที่สมควรได้รับพระราชทานรางวัล เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 ว่า

. . . การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติกตัญญู ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติย่อมทำได้โดยสะดวกราบรื่น ได้ผลแน่นอนและรวดเร็ว. . .

จากพระบรมราโชวาทข้างต้นชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการจัดการศึกษา และส่งเสริมประสิทธิภาพของการศึกษาในทุกๆระดับ ดังปรากฏในแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2520 หมวดที่ 2 ข้อ 10 (2520 : 5) ว่า "รัฐพึงส่งเสริมและบำรุงการศึกษาโดยถือว่า การศึกษามีความสำคัญในอันดับสูงยิ่งแห่งกิจการของรัฐ" รัฐบาลได้พยายามขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไปสู่ชนบททั้งในระดับอำเภอ และตำบลอย่างทั่วถึง เพราะการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษา

ที่จะทำให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับนี้จัดได้ว่าเป็นคนระดับกลางที่มีประสิทธิภาพ และเป็นกำลังสำคัญของชาติในปัจจุบัน

การศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งจะทำให้มนุษย์รู้จักตนเอง รู้จักชีวิต และรู้จักสังคมที่ตนอาศัยอยู่ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย จึงอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาคือชีวิต และชีวิตคือการศึกษา การศึกษาของไทยเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งนักการศึกษาได้มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ความมุ่งหมายของการศึกษาไม่ควรเน้นเฉพาะความรู้ทางด้านวิชาการเท่านั้น แต่การศึกษาควรที่จะเสริมสร้างความรู้ ความคิด ความชำนาญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสภาพชีวิตของผู้เรียนได้

การศึกษาเป็นเรื่องของการแสวงหาความรู้ และการแสวงหาความรู้นั้น การอ่านนับเป็นวิธีหนึ่งที่จะได้รับความรู้มา ดังที่ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล (2525 : 49) ได้กล่าวว่า "ความรู้นั้นได้มาหลายทาง การอ่านนับเป็นทางหนึ่งของการแสวงหาความรู้" จอห์น แอล แซบแมน (John L. Chapman 1978 : 61-63) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า การอ่านเป็นแนวทางสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ การแสวงหาความรู้ด้วยการอ่านจะเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ นิรันดร์ กุลทนันท์ (2530 : 53) ได้กล่าวว่า "การอ่านหนังสือมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ การอ่านช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนให้ดีกว่าเดิม ทำให้เป็นผู้มีความรู้ ซึ่งความรู้จะช่วยพัฒนาคน และคนจะช่วยพัฒนาประเทศชาติ" ชูลี อินมัน (2533 : 3) ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า "การอ่านหนังสือเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญยิ่ง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาบุคคล สังคม และประเทศชาติ"

การอ่านให้ประโยชน์แก่คนทุกอาชีพ ทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยศึกษาเล่าเรียน การอ่านจะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะนักเรียนต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ ดังที่ สุจริต เนิรชอบ และสายใจ อินทร์นพรัตน์ (2523 : 98) ได้กล่าวไว้ว่า "ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสารพหุ-วิทยาการต่าง ๆ เพื่อการบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ" บันลือ พงุชวัน (2529 : 8-9) ได้มีความเห็นที่สอดคล้องกันสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้เรื่องราวที่เป็นวิชาการสาขาต่าง ๆ การอ่านยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ในทุก ๆ วิชา

ไม่ว่านักเรียนจะเรียนวิชาใดก็ตาม นักเรียนจะต้องอาศัยทักษะการอ่านเสมอ หากนักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างดีแล้ว การเรียนในวิชาอื่น ๆ ก็ย่อมจะบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523 : 98) ได้กล่าวไว้ว่า "หากนักเรียนมีพื้นฐานทักษะการอ่านดีแล้ว ย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี" นอกจากนี้การอ่านยังมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะทางด้านการพูดและการเขียนอีกด้วย เพราะความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้น สามารถนำไปใช้ในการพูดและการเขียนได้อย่างดี

ในการสอนอ่านครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังทักษะการอ่านให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดไป แต่การสอนอ่านที่ปฏิบัติกันในโรงเรียนขณะนี้โดยทั่วไป ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่การสอนให้นักเรียนเกิดความคิด ความเข้าใจในข้อความที่อ่านมากเท่าที่ควร ครูส่วนมากจะสอนเพียงแค่อ่านได้เท่านั้น ไม่ได้เป็นการฝึกทักษะหรือฝึกฝนการอ่านอย่างเพียงพอ นั่นคือ ครูมักจะเน้นการอ่านออกเสียงมากกว่าอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังที่ ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ (2523 : 4) และศิริรัตน์ นิละคุปต์ (2523 : 3) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาในการอ่านในระดับมัธยมศึกษา สรุปได้ว่า ปัญหาที่พบมากประการหนึ่งในการสอนภาษาไทย คือนักเรียนขาดทักษะการอ่านในใจ อ่านหนังสือช้า ไม่ค่อยเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เก็บใจความสำคัญไม่ได้ ทำงานไม่ทัน และไม่มีเวลาอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียน ปัญหาในการอ่านเกิดจากการที่ครูไม่เข้าใจในวิธีที่จะสอนอ่านให้นักเรียนพัฒนาการอ่านของตนให้ดีขึ้น และสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้องและรวดเร็ว ปัญหาดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ควรจะได้รับการฝึกฝนและพัฒนาการอ่านให้มากขึ้น และเพื่อขจัดปัญหาดังกล่าว ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องทำให้ปัญหาในการอ่านของนักเรียนหมดไป อีกทั้งยังเป็นการช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นด้วย

การสอนอ่านให้ได้ผลนั้น ครูควรที่จะเลือกใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธี โดยเฉพาะวิธีการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ทั้งนี้เพื่อนักเรียนจะได้มีประสบการณ์และมีความรู้มากขึ้น ความพร้อม ความสนใจ และความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนก็เป็นสิ่งที่ครูควรคำนึงถึงด้วย เพราะถ้าครูสอนหรือจัดกิจกรรมโดยละเลยสิ่งเหล่านี้ ก็จะทำให้การอ่านของนักเรียนไม่บรรลุผลเท่าที่ควร การใช้สายตาในการอ่านและลักษณะท่าทางในการอ่านก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ควรคำนึงถึงเช่นกัน ครูจะต้องแนะนำเรื่องการใช้สายตาในการอ่านและลักษณะท่าทางในการอ่านแก่นักเรียน

เพื่อนักเรียนจะได้ประโยชน์จากสิ่งที่อ่านอย่างเต็มที่และอ่านได้นานขึ้น นอกจากนี้ครูยังจะต้องคำนึงถึงการจัดกิจกรรมเพื่อจะช่วยให้การอ่านของนักเรียนได้พัฒนาขึ้น ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นนี้ก็คือกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนั่นเอง

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยทางด้านการอ่านที่ครูภาษาไทยควรจัดขึ้นควบคู่ไปกับการสอนอ่านในชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพราะกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะเป็นการศึกษาและการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาคุณภาพชีวิต มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจ รู้จักคิด และแก้ปัญหาด้วยตนเอง เพื่อความเจริญแก่ตนเองและชุมชน นอกจากนี้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านยังจะช่วยให้นักเรียนมีระเบียบวินัย รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะอย่างมีระบบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นในสังคม และมีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน จึงนับได้ว่ากิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักเรียน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 (กรมวิชาการ 2533 : 12) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์ของการอ่านในวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า นักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองได้ อ่านวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ได้ อ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ แสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ วิเคราะห์ วินิจฉัยเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และติดตามอ่านสิ่งที่เป็ประโยชน์อยู่ตลอดเวลา

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น เป็นจุดประสงค์ข้อหนึ่งในการอ่านวิชาภาษาไทย นอกจากจะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนแล้ว ยังจะทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีเหตุผล มีความคิดที่กว้างไกลและรอบคอบ รู้จักการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องเหมาะสม ครูภาษาไทยจึงมีหน้าที่โดยตรงที่จะส่งเสริมการอ่าน เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่าน และเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูภาษาไทยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1 เพื่อจะได้นำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านให้ถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1

สมมติฐานในการวิจัย

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างหนึ่ง ที่จัดขึ้นประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม เกิดความรู้สึกสนุกสนานกับการอ่าน และช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางร่างกายและสติปัญญา เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการอ่านนี้จะ เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

สุวรรณ ตั้งทิษะรักษ์ (2533 : 71) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 5 พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประเทิน มหาพันธ์ (2523 : 6) ได้กล่าวไว้ว่า "เด็กที่ประสบความสำเร็จในการเรียน มักจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง สำหรับเด็กที่ประสบความสำเร็จในการเรียนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน แม้เด็กจะมีสติปัญญาสูงก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ ถ้าหากไม่มีความสามารถในการอ่าน"

บันลือ นฤกษ์วัน (2530 : 29) ได้กล่าวถึง ผลการวิจัยของสมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยที่พบว่า เด็กวัย 13-23 ปี (ระดับมัธยมศึกษา) มีทักษะการอ่านไม่ตีพ้อ อ่านแล้วจับประเด็นไม่ได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร ถ้าเด็กนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงก็จะช่วยให้เด็กนักเรียนเรียนได้ดี

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นความสามารถที่เกิดขึ้นจากการมีทักษะในการอ่าน จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2585 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 1
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.3 ตัวแปรแทรกซ้อน คือ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ในภาคเรียน

ที่ผ่านมา

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ถือว่านักเรียนตอบแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยความจริงใจและถูกต้อง และได้ทำแบบสอบถามความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณอย่างเต็มที่และเต็มความรู้ ความสามารถของแต่ละคน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อกระตุ้น ชักจูง เปิดโอกาส หรือแนะแนวทางให้นักเรียนสนใจและเข้าใจเรื่องของหนังสือและการอ่านหนังสือ โดยมุ่งศึกษาเฉพาะกิจกรรมที่จัดขึ้นภายนอกห้องเรียนเท่านั้น

2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย หรือเข้าร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยที่โรงเรียน หรือครูภาษาไทยจัดขึ้น

3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการอ่านโดยใช้สติปัญญาพิจารณาตอบคำถาม สรุปสาระสำคัญ ตีความ และประเมินค่าข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดี โดยเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน และพิจารณาแยกแยะข้อความ ซึ่งนักเรียนจะนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการพิจารณา

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขตการศึกษา 1

5. เขตการศึกษา 1 หมายถึง อาณาเขตที่รวมหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการศึกษา ซึ่งแบ่งตามสภาพภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

6. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง คะแนนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมาคือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ซึ่งการให้คะแนนนักเรียนในวิชาภาษาไทย ของทุกโรงเรียนมีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้เพราะทุกโรงเรียนได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียน ที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนนั้น ได้จากความร่วมมือในการรายงานผลของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน

2. เป็นแนวทางแก่ครูในการปรับปรุงและส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย